

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: **H. T.-H.**, právna nástupkyňa nebohej navrhovateľky I. H., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Poprade**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 9. februára 2005, číslo: 081/021/05-dr.Ne., konajúc o odvolaní právnej nástupkyne navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. júla 2006, č.k. 3 Sp 15/2005-27, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3 Sp 15/2005-27 zo dňa 11. júla 2006 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 9. februára 2005, číslo: 081/021/05-dr.Ne., ktorým odporca ako orgán príslušný podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 503/2003 Z.z.) a v zmysle § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení rozhodol o návrhu navrhovateľky tak, že nepriznal právo na navrátenie vlastníctva ako aj právo na náhradu z dôvodu, že právo na navrátenie vlastníctva nebolo uplatnené v lehote do 31. decembra 2004 podľa § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z.

na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastnili pozemok pôvodní vlastníci.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd nezistil zo strany odporcu porušenie zákona v preskúvanom rozhodnutí, dospel k záveru, že je správne a rešpektujúce príslušné ustanovenia citovaného zákona. Preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu odvolania a dospel k záveru, že rozhodnutie je v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku podala právna nástupkyňa navrhovateľky odvolanie a v podstate žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu toho, aby vec bola odporcom opätovne prejednaná, a to so zreteľom na objektívne dôvody, ktoré mali za následok oneskorenie zákonnej lehoty a nepriznanie práva na navrátenie vlastníctva k pozemkom, resp. ich finančnej náhrady podľa zákona č. 503/2003 Z.z.

Uviedla, že súd prerokoval vec bez účasti navrhovateľky, pričom vychádzal z obsahu spisovej dokumentácie, ktorá nebola úplná, pretože neobsahovala všetky dôkazy.

Taktiež je toho názoru, že odporca ako i krajský súd nepreskúmali vec individuálne a nezohľadnili všetky s tým súvisiace skutočnosti.

Odporca navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 v spojení s § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27. januára 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Zákon č. 503/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov vo svojom ustanovení § 5 ods. 1 uvádza, že právo na navrátenie vlastníctva k pozemku môže uplatniť oprávnená osoba do 31. decembra 2004 na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastnila pozemok a zároveň musí preukázať skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v lehote právo zanikne.

Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu ako i výsledkov doterajšieho priebehu konania (čo ani navrhovateľka nepoprela) navrhovateľka si uplatnila reštitučný nárok podaním zo dňa 22. januára 2005, doručeným Mestskému úradu v Poprade dňa 25. januára 2005 a postúpeným Obvodnému pozemkovému úradu v Poprade dňa 31. januára 2005. Z obsahu podania navrhovateľky vyplynulo, že si uplatňuje reštitučné nároky podľa zákona č. 503/2003 Z.z.

Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu v odôvodnení rozsudku, ktoré považuje za úplné a vecne správne a nepovažuje za potrebné na nich nič meniť ani dopĺňať. Na uvedenom závere nič nemení ani obsah podaného odvolania, pretože neobsahuje také nové tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli niečo zmeniť na skutkových zisteniach. Poukazuje, zhodne s názorom krajského súdu ako i správneho orgánu na to, že zákonom č. 503/2003 Z.z. stanovená lehota uplatnenia nároku do 31. decembra 2004 je lehotou hmotnoprávnou a jej zmeškanie má za následok preklúziu, teda zánik nároku. Pretože nejde o lehotu procesnú nie je možné jej zmeškanie odpustiť.

Za tejto situácie, ktorú nemení ani obsah odvolania právnej nástupkyne navrhovateľky, Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nezostávalo nič iné, ako podľa § 219 ods. 1, 2 OSP rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, keď sa stotožnil s právnym posúdením veci a s jeho závermi, ktoré krajský súd náležite odôvodnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že navrhovateľke – právnej nástupkyňi nepriznal ich náhradu, nakoľko nebola v konaní úspešná a odporcovi preto, že mu tieto nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27. januára 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová